

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

VIII. De dignitate & laudibus religiosæ Paupertatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

terum copiam sicut in seculo, respiciunt retrò, & nunc ab hoc seculari, nunc ab illo huiusmodi comoda postulant, & in eorum seruitutem se tradunt. Et si id facere ad usum & utilitatem propriam, malum est, quanto deterius erit eiusmodi exigere à secularibus ut donentur aliis? Fieri potest, ut religiosus aliquis inueniatur, qui se obstringat secularibus hominibus, ut beneficium conferat in alios? O infamem talis religiosi amentiam, qui tam vili precio tam multis se prostituit. Ex hoc fonte pessimo dimanant magna parte oēs dissolutiones & laxitates, quas prohdolor in quibusdā religionibus oculis cernimus. Væ religioni, cuius religiosi amatores paupertatis non sunt, quia per nimiam morum vitæque licentiam fiunt religionis ruina & excidium.

*De dignitate & laudibus religiosa
paupertatis.*

CAPVT VIII.

FILI, non sine causa in Euangelio meo paupertati principem locum inter beatitudines attribui, & pauperibus regnū cælorū addixi. nam sine perfectione Euangelica impossibile est peruenire ad beatitudinem. Cum ergo paupertas sit primū perfectionis

K 2

Euan-

Euangelicæ fundamentum, iure illi debetur principatus. Qua de causa omnes illos, quos ego vel ad me sequendum inuitavi, vel perfectionis cupidi fuere, si spontè non renuntiabant huius mundi opibus, vel non se voluntariè faciebant pauperes, remissi ad primum fundamentum, vt nimirum prius omnia relinquerent, & deindè me sequerentur. Perfectio non vult homines ligatos, sed liberos & solutos.

DOMINE, si regnum cælorum sit pro pauperibus, copiosissimus erit beatorum numerus, cum in mundo plures sint pauperes, quàm diuites. Verum est fili, regnum cælorum esse pro pauperibus, sed non omnes pauperes sunt pro cælo, at ij tantum qui diligunt esse pauperes, quorum admodum sunt pauci. Nonnulli sunt, qui nihil quidem in hac vita possident, sed tamen animo optarent possidere. cuiusmodi paupertas, non solum non virtus est, & laude digna, sed etiam multos spoliât felicitate æterna, tum quod effrenatam habendi cupiditatem omnium malorum radicem non tollat, tum etiam quod eandem eousque inflammet vt cor humanum prorsus reddat inquietum. Vnde fit, vt plurimi eorum dedant se latrociniis, & furtis, oesq; de cælo abiiciant cogitationes.

Alij

ALII amplas quidem possident facultates, sed in eas non defigunt affectum, imò parati sunt eas ad meum arbitrium, quoties libuerit, relinquere, cuiusmodi pauperes spiritu perpauci inueniuntur in mundo. Alii denique ut in vera virtute colenda sint liberioribus aspernantur, & deserunt omnes terrenas facultates, non modo cordis affectu, sed etiam operis effectu. Sic fecerunt mei Apostoli, multiq̄ue alij religiosi, qui nunc fruuntur diuitiis cælestibus. Atque hæc est paupertas religiosa, cui addixi regnum cælorum, in quo religiosi omnes illustri gloriæ corona redimentur. Et horum numerus etiam perexiguus est.

Si regnum cælorum pecunia emi posset, aut cum regnis, opibusq̄ terrenis commutari, maxima esset dignitas & excellentia bonorum fortunæ, & quilibet ea tanquam animam suam diligere posset. Hanc excellentiam ego impertij paupertati religiosæ, quæ ex bonis terrenis conficit scalam qua ascendat in cælum. Contra, huius sæculi diuites, ad obtinendum aurum & argentum humum effodiunt, & in ea cor suum, abdicatedo cælo cum bonis cælestibus, sepeliunt. Pauper verò religiosus, quoniam cor suum dirigit in cælum, cælesti remuneratione se

K 3

dignum

dignum præstat. Qualem quisque viam ingressus fuerit, talem & terminū comperiet.

PRÆTEREA religiosus per votū Paupertatis efficitur Superior toto mūdo. Nam cum in hac vita nihil expetat possidere tanquam propriū, à mundo eiusq; rebus nō pender, sed velut superior illo, omnia eius finibus comprehensa, nihili facit. Contra accidit hominib⁹ seculo addictis, qui tot subiecti sūt dominis, quot res sunt, quas habere & possidere desiderāt. Adhæc paupertas religiosa potentia quandam & robur ostendit aduersus ipsā naturā humanā. Hæc enim hominē inclinat ad expetēdas opes & cōmoda corporis, vt ciborū & vestiū lautitias, ludos & recreationes; paupertas autē religiosa hæc omnia ppter se sibi subtrahit, ac pinde naturā vincit. Quomodo autē mihi non possunt non esse in delitiis, q prudentes volētes solo amore mei incēsi cōmodis illis licitis, & ad quę ipsa natura eos inuitabat, expoliāt?

A V D I, fili, & aliam Paupertatis religiosę præstantiam. Si quis piā pauper & inops, industria sua, vel alia ex causa euadat diues, mūd⁹ nihil miratur; miratur autē vehementer, si diues spontē efficiatur pauper, & talis quidē, qui non solūm oēs opes suas abiiciat sed etiam omni facultate eas decetero possi.

possidendi se exuat. ob quam rem hoc magis stupet mundus, quò nihil maiori in precio habet quàm opes terrenas, nihilq; studiosius refugit quàm pauper. atem. Nec aliundè hoc prouenit, quam quia non intelligit religiosæ paupertatis præstantiam & dignitatē. Dicat, quæso, mundus. Possitnè cū omnibus suis diuitiis, & voluptatibus exfatigare cor humanū, vt conquiescat? Non sanè. quia quot quot mundi sectatores sunt, quò plus habēt, hoc amplius habere desiderant, & cum satiari nequeant partis, ad verā quietem, tranquillitatemq; animi nunquā perueniunt. At religiosus, qui neq; propriū quicquā habet, nec habere desiderat, omni re modica contentus viuit. Nonnè hæc est quædam fælicitatis æternæ participatio, vt homo sicut cum gloria cælesti aliquādo viuet contentus in cælo, sic cū paupertate religiosa quietus & tranquillus nūc degat in terra?

Nec hoc quoque minimum paupertatis religiosæ encomiū est, quod ipsa non solūm tuetur & conseruat religiones, verum etiam omnium religionum quotquot fuerunt, vel adhuc sunt in Ecclesia Dei, prima fundatrix extiterit. Sunt quidem pecuniis, & aliis fortunæ bonis erecta & fabricata monasteria & claustra, sed religiones illis nō sunt fundatæ.

Fundatores enim primi, qui opibus abundabant, ut meo cultui & seruitio se addicerent, opes tanquam impedimenta à se remouerunt. Ego autem post bona fundamenta paupertatis spiritus & mortificationis iacta, eis ducibus & antesignanis usus sum, ad attrahendos alios. atque hoc modo fundatae sunt religiones. Diuitiis fabricantur lapides & ligna, sed paupertate spiritus fabricantur virtutes.

CÆTERVM esto, nulla sit Paupertatis vel laus, vel excellentia; an non sat dignitatis ei accedit, quod à me sit amata, & in honore habita? quod toto vitæ meæ decursu mihi comes extiterit gratissima, quod eius opera in conuersione mundi sim usus, non mittendo locupletes & sapientes, sed pauperes & rudes, ad subiungendos sapientes & potentes mundi? quod per homines inopes & abiectos tanta miracula fecerim in animarum salutem? Nullanè hæc tibi videntur præconia & decora religiosæ paupertatis? Et si sunt maxima, qua ratione, fili mi, non possum non iustissimè conqueri de illis, qui non solum non amant paupertatem, sed etiam sine causa aspernantur? Quod à mundo contemnatur, mirandum non est, quia hæc eius professio est, hoc institutum noctu diuq;

diuque vacare cumulandis opibus, & amplificandis honoribus. Sed quod offendantur religiosi, qui factis eam respuant, & occultè eam vituperent, res est quæ in intimis cordis visceribus mihi displicet, dum video reginam illam voti religione mihi promissam, quæ imperitare apud eos debebat, tam impudenter exturbari. Sine spiritu res spirituales non possunt amari.

*De utilitate, quam religiosi afferunt
Paupertas voluntaria.*

CAPVT IX.

DOMINE, quam utilitatem afferre potest paupertas religiosa, cum nihil habeat vnde necessitates humanas leuare possit? Imò ob incommoda quæ secum trahit, videtur non corpori solùm, sed etiam animæ noxia. Corpus enim malè ab ea tractatura facilè in ægritudinem labitur. ægrum autem animæ actionibus spiritualibus seruire nequit. sed nec anima consuetis orandi & meditandi vacare potest exercitiis. Deinde non parum impedit religiosos, qui ad iuuantos proximos profitentur vitam actiuam, si enim rebus necessariis destituti sint laboribus in proximum conferendis succumbunt.

K §

bunt.